

protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114) — Denumire care nu desemnează nici o regiune, nici o zonă de pe teritoriul statului de origine, protejată în acest stat membru ca indicație geografică calificată și care se bucură de asemenea de protecția conferită mărcilor — Condițiile, enunțate de Curte în hotărârea din 18 noiembrie 2003, *Budějovický Budvar* (C-216/01), în care protecția absolută a unei astfel de denumiri ca indicație geografică poate fi considerată compatibilă cu articolul 28 CE — Efectul neînregistrării la nivel comunitar a unei astfel de denumiri asupra menținerii protecției naționale anterioare și a celei garantate printr-un acord bilateral într-un alt stat membru

Dispozitivul

1. Din cuprinsul punctului 101 din Hotărârea din 18 noiembrie 2003, *Budějovický Budvar* (C-216/01), rezultă că:

— pentru a stabili dacă se poate considera că o denumire precum cea în discuție în acțiunea principală constituie o indicație de proveniență geografică simplă și indirectă a cărei protecție în temeiul tratatelor bilaterale în cauză în acțiunea principală poate fi justificată în raport cu criteriile de la articolul 30 CE, revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă, potrivit condițiilor de fapt și concepțiilor care predomină în Republica Cehă, această denumire, chiar dacă nu este în sine un nume geografic, este cel puțin aptă să informeze consumatorul cu privire la faptul că produsul care o poartă provine dintr-o regiune sau dintr-un loc de pe teritoriul acestui stat membru;

— instanța de trimitere trebuie să verifice în plus, având în vedere aceleași condiții de fapt și aceleași concepții care predomină în Republica Cehă, dacă, astfel cum s-a indicat la punctul 99 din hotărârea menționată, denumirea în discuție în acțiunea principală nu a dobândit, la data intrării în vigoare a tratatelor bilaterale în cauză în acțiunea principală sau ulterior acestei date, un caracter generic în acest stat membru, Curtea de Justiție a Comunităților Europene stabilind deja la punctele 99 și 100 din aceeași hotărâre că obiectivul regimului de protecție instituit prin aceste tratate intră în sfera protecției proprietății industriale și comerciale în sensul articolului 30 CE;

— în lipsa oricărei dispoziții comunitare în materie, revine instanței de trimitere sarcina de a decide, în conformitate cu dreptul său național, dacă este necesar să dispună efectuarea unui sondaj de opinie cu scopul de a se informa cu privire la condițiile de fapt și la concepțiile care predomină în Republica Cehă pentru a verifica dacă denumirea „Bud” în discuție în acțiunea principală poate fi calificată drept indicație de proveniență geografică simplă și indirectă și dacă aceasta nu a dobândit un caracter generic în statul membru amintit. Tot din perspectiva aceluiași drept național, instanța de trimitere trebuie, în cazul în care apreciază că este necesar să dispună efectuarea unui sondaj de opinie, să stabilească, în vederea acestor verificări, care este procentul de consumatori ce poate fi considerat suficient de semnificativ și

— articolul 30 CE nu impune o cerință concretă în privința calității și a duratei utilizării unei denumiri în statul membru de origine pentru ca protecția acesteia să fie justificată în raport cu articolul menționat. Aspectul dacă o astfel de cerință se aplică în cadrul acțiunii principale trebuie soluționat de instanța de trimitere în raport cu dreptul național aplicabil, în special cu regimul de protecție prevăzut de tratatele bilaterale în cauză în acțiunea principală.

2. Regimul comunitar de protecție prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare are un caracter exhaustiv, în sensul că acest regulament se opune aplicării unui regim de protecție prevăzut de tratatele încheiate între două state membre, precum tratatele bilaterale în cauză în acțiunea principală, care conferă unei denumiri, recunoscută potrivit dreptului unui stat membru ca fiind o denumire de origine, o protecție într-un alt stat membru în care această protecție este efectiv solicitată, deși această denumire de origine nu a făcut obiectul unei cereri de înregistrare în temeiul regulamentului menționat.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 septembrie 2009
— **Comisia Comunităților Europene/Koninklijke FrieslandCampina NV, fostă Koninklijke Friesland Foods NV, fostă Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV**

(Cauza C-519/07 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Schemă fiscală de ajutoare pusă în aplicare de Țările de Jos pentru activitățile de finanțare internaționale — Decizia 2003/515/CE — Incompatibilitate cu piața comună — Dispoziție tranzitorie — Admisibilitate — Calitate procesuală activă — Interesul de a exercita acțiunea — Principiul protecției încrederii legitime — Principiul egalității de tratament)

(2009/C 267/22)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. van Vliet și S. Noë, agenți)

Celelalte părți în proces: Koninklijke FrieslandCampina NV, fostă Koninklijke Friesland Foods NV, fostă Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (reprezentanți: E. Pijnacker Hordijk și W. Geursen, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 12 septembrie 2007, Koninklijke Friesland Foods NV (fostă Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV)/Comisia (T-348/03) prin care Tribunalul a anulat articolul 2 din Decizia 2003/515/CE a Comisiei din 17 februarie 2003 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Țările de Jos pentru activități de finanțare internațională (JO L 180, p. 52), în măsura în care acesta îi exclude de la regimul tranzitoriu pe operatorii care depuseseră deja, la data de 11 iulie 2001, la administrația fiscală olandeză o cerere de aplicare a schemei de ajutor în discuție și care nu fusese soluționată până la acea dată

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 septembrie 2007, Koninklijke Friesland Foods/Comisia (T 348/03).
2. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 septembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/MTU Friedrichshafen GmbH

(Cauza C-520/07 P) (¹)

[Recurs — Ajutor pentru restructurare — Decizie prin care se dispune recuperarea unui ajutor incompatibil cu piața comună — Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Răspundere solidară]

(2009/C 267/23)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Gross și B. Martenczuk, agenți)

Cealaltă parte în proces: MTU Friedrichshafen GmbH (reprezentanți: Th. Lübbig și M. le Bell, Rechtsanwältin)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra extinsă) din 12 septembrie 2007,

MTU Friedrichshafen/Comisia (T-196/02), prin care Tribunalul a anulat articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2002/898/CE a Comisiei din 9 aprilie 2002 referitoare la ajutorul de stat acordat de Germania în favoarea SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, în măsura în care dispune restituirea solidară în sarcina MTU Friedrichshafen GmbH a unei sume de 2,71 milioane euro — Limitele și condițiile aplicării articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 care autorizează Comisia să adopte o decizie finală de constatare a incompatibilității unui ajutor pe baza informațiilor disponibile, în cazul în care statul membru respectiv nu respectă un ordin de furnizare a informațiilor

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale la Lombardia — Italia) — Sea s.r.l./Comune di Ponte Nossa

(Cauza C-573/07) (¹)

(Contracte de achiziții publice — Proceduri de atribuire — Contract privind serviciul de colectare, de transport și de eliminare a deșeurilor urbane — Atribuire fără cerere de ofertă — Atribuire unei societăți pe acțiuni al cărei capital social este deținut în întregime de colectivități publice, dar al cărei statut prevede posibilitatea unei participări a capitalului privat)

(2009/C 267/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sea s.r.l.

Pârâtă: Comune di Ponte Nossa

Cu participarea: Servizi Tecnologici Comuni — Se.T.Co. SpA